

At læra av brekum var endamálið

Vit skulu hava eina væl virkandi tilbúgvingskipan, og hvussu vit fáa hana, skulu millum annað venjingar vísa. Míkdagin fór fram higartil størsta bjargingarroynd í Føroyum

Hvussu eru vit í Føroyum fyrri, um álvarslig vanlukka hendir? Hvussu stendur til við bjarging á vanlukku-staðnum? Hvussu fáa teir ymisku stovnamir í bjargingini boð, og hvussu væl ella minni væl eru hesir førir fyrri at samstarva? Hvussu væl ber til at skipa flutningin av skaddum, og hvussu væl eru tey á sjúkrahúsum før fyrri at taka í móti stórum tali av fólki frá til dømis eini flogvanlukku vesturi í Vágum.

Hesir eru nakrir av teimum spurningum, sum politiið, Statens Luftfartsvæsen, sjúkrahúsværkið og aðrir stovnar vildu hava svaraðar í samband við ta tilbúgvingsrætlan, vit hava.

Nakrar sokallaðar pappírsroyndir eru áður gjørdar, men hesaferð skuldi ein verulig bjargingarroynd gerast, har allir partar skuldu vera við í. Hetta var størsta bjargingarroynd av sínum slag í Føroyum, sum byrjaði í Vágum mikudagin seinrapartin.

Herkules

"Vanlukkan" sum skuldi ímyndast var, at eitt ferðafólkafløgfar við umleið 70 fólki, skuldi fara av flogvøllinum í Vágum. Men beint sum tað setur ferð á motorarnar, kemur eldur í uttan á flogfarinum og hvøllir brestir eru at hoyra innanborða. Til hetta endamál var eitt Herkules flogfar frá donsu verjuni komið higir. Ferðafólkini vóru partvist danir á heraðarskúla og partvist skúlanæmingar av Giljanesi. Frammanundan varð avgjørt hvussu mong skuldu fáa "skaða" eins og hvørjar skaðar, talan var um. Sjøkk, brunasár, ymisk líkamsbrot o.s.fr. Fyri at alt skuldi tykjast so natúrligt sum gjørligt, vóru fólki máláð, soleiðis at

bjargingarfólkini skuldu fáa eina fatan av, hvat bagði hvørjum. Og so kundi venjingin byrja:

Fyrst varð eldurin sløktur

Klokkan var farin sjei minuttir av hálvguntrý tá flogfarið kom yvir móti

vestara endanum á flogbreytini og flogskiparin boðar torninum frá, at eldur er í flogfarinum og spreingar hava verið í tí. Boðað verður frá, at 67 fólki eru við í flogfarinum.

Í hesum sambandi varð eldur settur í nakrar oljutunnur uttan fyrri vallasbreytina, og so skjótt sum slökkiliðið á flogvøllinum var komið á staðið, nakrar fáar sekundir eftir fráboðanina, varð byrjað at slökkja. Politiið var eisini skjótt á staðnum, og fóru teir beinanvegin at leita eftir fólki, sum lógu víðahvar kring flogfarið.

Bóru fólkinu úr flogfarinum

So skjótt sum eldurin var sløktur, fóru brandmenn, politi og limur úr bjargingarfelagnum í Vágum innar í flogfarið at fáa tey særdu út. Hetta sá rættiliga dramatiskt út hóast ein var greiður yvir, at alt var spæl. Hesi "ferðafólkini" vóru væl vand til hendan leik, sum tey lógu, illa særð, uttan um flogfarið og róptu og venaðu seg av pinu.

Klokkan trý, ella um 20 minuttir eftir vanlukkuna, var fyrsti sjúkrabilur á staðnum. Hetta var hann, ið hevur stöð í Miðvági, og lítla løtu seinri komu aðrir bilar. Smáir lastbilar og vörubilar. Ein kom við teppum og býrum.

Eitt tjald varð blást upp á

vøllinum, og higir vóru tey ferðafólkini flutt.

So kom tyrlan

Lítlan tíma eftir vanlukkuna var fyrsta tyrlan yvir vøllinum. Hetta var tyrlan hjá sjóverjunum, sum fyrst av øllum sveimaði yvir vanlukkustaðnum og leitaði eftir fólki, sum tá ikki vóru funnin. Eitt ferðafólk vantaði, men tað gekk ikki langa tíð, til